

Eine Kaersjdruim

Menièr pesjtoar en d'r meister houwe in de sjoal hièl vööl vertèld euver 't Kaersjkinneke. Zoavööl zelfs dat ich dao 'sjnachs nog va druimde.

En op ein nach zoog ich in zoane druim in 't sjtikduuster ein leegske baove d'r bösj van d'r Sjaadsberg. Wie dat leegske korterbie kaom, bleek 't ein sjter te zeen, die zich via de Drie Beeldsjes en de Graafsijtraot nao de kèrk begoof en dao veuraan op de trappe van d'r eltaor bleef sjtaon. Ich waor nog neet beköme van verwöndering, of ich zoog twiè kinger die mèt ei paar plenkskes ouch de kèrk binnekaome en vlak bie 't leeg van die sjter begöste te sjpele en zoamer ei krubke boewde, óm zoawie ze zagte, hie voor veur de sjäöpkes in te doen. Wie ze daomèt bezig waore, hoort ich vanaaf d'r Soesberg in dae duustere nach 't geblaer va sjäöp euver 't nog sjlaopende dörp galme. Vraem genóg zoog ich aeve later innige sjäöpkes die van die angere weglepe en sjenbaar aangetrokke door d'r geur van dat voor, ouch in de kèrk kaome en rönd dae voorbak góng sjtaon. E paar herdersj wolle die weggeloupe sjäöpkes ophaole, meh verblinkt door die sjter en dat prachtige sjouwsjpel bleve ouch die aan dat krubke sjtaon, terwiel ze de sjäöpkes vashele.

Ich houw 't idee dat dao ummer miè leeg kaom, zoadat 't ganse sjouwsjpel vööl dudeligger waort. Opins hoort ich zelfs 't klinke van ein instrument en dat verbrook de sjtilte van de nach. De toane van 't leedje "Sjtille nach, Heilige nach" zjwaefde euver oos sjoan Geuldal.

Ondanks dat ein immense sjtilte van dat tafereel oetging, verwönderde 't mich gaar neet miè, wie dao ein doef kaom aanvlege mèt ein sjtekske in d'r sjnavel en es ein echte vredesdoef neersjtreek naeve die sjter.

" 'T trèkt hie waal erg", zag ein van die kinger, woo op eine herder zag : " Ich zal waal get gaon zeuke , zoadat veer ein bietje besjötting höbbe. Hae kaom truk mèt ein groate den en zat die vlak bie dat krubke neer. En óndanks dat ich in dae druim dudelik ein kindje hoort griene en ich eigelig verwachde dat dat 't Jezuskindje zou zeen, kaom dao ei hièl klein dónker kindje grienentaere de kèrk in. En dat kindje reep mer aan ein sjtök: " Ich veul mich zoa allein, want geine wilt mit mich sjpeelee, ómdat ich andersj va kleur bin.

De anger kinger óm dat krubke vonge dat erg en ein veur ein kaome ze 't kindje truèste. D'r eine doog dit door häöm ein hendsje te gaeve of euver zien haore te sjtrieke en d'r angere druegde zelfs zien traone mit d'r sjnoefslak.

In d'r tössjetied waore neet allein de ouwersj van die twiè kinger, meh ouch de naobersj mit hun kroos op zeuk gegange nao die twiè en ouch aan dat krubke gekóme, hòlpe ouch die mèt, dat dónker kindje te truèste. Allemaol honge ze

hun sjoeflekskes, die gans naat waore van de traone, op aan dae boum en 't waor sjus eine verseerde kaersjboum.

Opins reep ein van die kinger; " Laote veer saame gaon sjele en alvas ein klein denske make en echte vrundsjes waere veur altied. Nao ein tiedje woort dat zjwarte kindje zoa meug van dat sjpringe, dat 't zich in 't krubke lag óm oet te röste en 't veel direk in sjlaop. De kinger lagte ein auw dèkke euver 'm heen en woorte ouch gans sjtil.

Wie de ouwersj zoge dat 't vraem kindje sjleep, pakde ze hun kinger bie de hand en zagte hiël sjtil; " Kómt, laot 'm mer sjlaope, da kint deer mörrige weer wiejer sjpee. Ze góng allemaol nao heim en lete alle sjpensele ligke.

Öngerins veel 't mich op dat al die sjoeflekskes verangert waore in de vlagge van alle leng van d'r welt en doe sjrok ich wakker. Doe begreep ich dat dit de echte boodschap van 't Kaerskindje waor: Alle luuj same laeve, same helpe en same deile. Meh dat dat zal waal eine druim blieve!

Sjin op Geul, Kaersjmes 1990.
Drè Kickken

